

Een kweekverslag van Gerrit Brinkman

De Roodkopkardinaal, *Paroaria gularis gularis*.

Beschrijving:

De Roodkoppen zijn ongeveer 16 cm lang, ze hebben een geheel rode kopbevedering welke naar achter doorloopt tot de nek. Rond het oog zwart en ook de kin en keel zijn zwart, uitlopend in een punt op de borst. De schedelbevedering is wat langer dan normaal zodat er van een geringe kuifvorming sprake is, wat overigens vrijwel niet opvalt. De bovensnavel is zwart, de ondersnavel vanaf de basis veel lichter, neigend naar geel. Ze hebben een felle oogkleur.

Het rugdek en de vleugels zijn vrijwel zwart van kleur. De borst en buikkleur zijn vuilwit van kleur. Mannen en poppen zijn erg moeilijk te onderscheiden. Ze komen voor in Colombia, Venezuela, Guyana, Ecuador, Peru en West-Brazilië.

Vorig jaar augustus kwam ik in het bezit van een koppel Roodkuif kardinalen en een koppel Roodkop kardinalen. De roodkuiven waren een zeker koppel want er zaten sekspapieren bij. De roodkoppen leken ook een koppel te zijn. De ene vogel waarvan ik dacht dat het de man was, was iets groter en had fellere irissen dan de pop. Voor de zekerheid toch maar wat bloed afgenomen en een DNA test uit laten voeren. Toen na 2 weken de uitslag binnen kwam, bleek dat ik gelijk had gehad. Ik was in het bezit van een koppel.

Ondertussen was ik informatie aan het zoeken over deze soort. Dat bleek nog niet mee te vallen. Er was bar weinig documentatie over deze vogelsoort te vinden. In *Onze Vogels* van 1992 vond ik een klein verslag over de Roodkop kardinaal. Maar de informatie die ik hier had gevonden bleek niet geheel juist te zijn. Kom ik nog wel even op terug.

Als ik nieuwe vogels in mijn hok krijg bied ik altijd verschillende soorten voer aan. Ik kwam er al gauw achter dat de Roodkoppen geen zaadeters waren zoals in het bovengenoemde verslag stond. Ze aten geen kruimel zaad, nada, nul komma nul. Maar goed dat ik ze ook voldoende eivoer en universeel had gegeven. Het zijn echte VI vogels, vruchten en insecteneters en dan de nadruk op insecteneters. Inmiddels had ik op Internet wat filmpjes gevonden waar roodkoppen in de natuur waren gefilmd, ook daar was te zien dat ze oa fruit aten. Ik had de vogels paarsgewijs in een binnenvluchtje van 1x1x1 geplaatst. Na twee dagen mochten ze ook naar buiten. Beide koppels hebben een buitenvluchtje van ongeveer 2x2x1, die begroeid zijn met oa struiken, klimop en kamperfoelie. Buiten hebben ze natuurlijk de beschikking over badwater en daar maken ze dankbaar gebruik van, meerdere keren per dag zelfs. Op internet staan een aantal filmpjes over de Roodkopkardinaal en je ziet ze heel vaak in de nabijheid van water. Ze hebben het in die buitenvlucht reuze naar hun zin. Ze fluiten dat

het een lieve lust is. Ze zijn redelijk verdraagzaam naar elkaar, wat bij andere kardinaalsoorten kennelijk wel anders is, die gaan af en toe heftig met elkaar om. Binnen hadden ze inmiddels de weg naar de voerbak goed gevonden. Ze krijgen dagelijks eivoer/gekiemd zaad (wat ze trouwens wel opnemen) universeelvoer, pinky's, buffalowormpjes, fijngesneden Tofu en een paar meelwormen. Fruit zoals appel, sinasappel en banaan eten ze maar mondjesmaat. Na enkele weken werd ik door ze verrast. Ze waren met nestmateriaal aan het slepen en hun keus was in de binnenvlucht op een halfopen nestkastje gevallen. Ze hadden binnen no time een nest gemaakt. Het nestkastje hangt aan de voorzijde bovenin de vlucht. Ik kan dus nestcontrole uitvoeren zonder dat ik in de vluchtjes hoef te komen. Ze maakten een rond nest van vooral bruin kokosvezel en wat droog gras. Na een dag of twee vond ik 's morgens het eerste ei. Het is iets kleiner dan van een merel, groen/bruin van kleur met bruine stipjes. Dat ik blij verrast was hoef ik u zeker niet te vertellen. In totaal werden er 3 eieren gelegd. De pop bleef vanaf de eerste dag al op het nest zitten.

De tweede verrassing was dat ik na 10!!! dagen broeden het eerste jong in het nest vond. De tweede en de derde dag kwamen ook de beide andere eieren uit. De jongen zijn erg donker bijna bij het zwarte af, ook anders dan in het bovengenoemde verslag waar geschreven staat dat ze roze van kleur zijn. De vierde dag moest er al worden geringd. Voor de zekerheid heb ik wel een stukje pleister om de ringen gedaan, om te voorkomen dat de ouders de ringen voor een poepje aan zouden zien, want ze houden het nest brandschoon. Omdat de jongen een donker grijze pootkleur hebben, heb ik dat stukje pleister met een potlood grijs gemaakt. De jongen groeiden als kool. Onvoorstelbaar 3 hard groeiende jongen in een relatief klein nest. Maar dat nest groeide gewoon met ze mee. Ze lagen er lekker strak met elkaar in. De derde verrassing was dat de 20^e!!!! dag na het leggen van het eerste ei, jong nummer 1 al uit het nest

was. Dus na 10 dagen verlaten ze al het nest. Ze zijn dan nog maar voor driekwart bevederd, hebben een heel kort staartje en kunnen dus ook nog niet vliegen. Ze klauteren gewoon via het gaas en extra aangebrachte zitstokjes naar de zitstokken toe. Daar zitten ze heel rustig alles te bekijken. Je kunt ze gewoon zien groeien.

Andere jonge vogels hoor je meestal luid bedelen om voer maar de kardinalen hoor je amper. Toen ze nog in het nest lagen heb ik ze af en toe horen bedelen. Maar zodra ze uitgevlogen zijn, hoor je ze niet meer. Op zich wel logisch natuurlijk, want ze zijn nog zo onhandig en als ze in de natuur gaan zitten roepen worden ze snel gepakt door hun vijanden. Het is werkelijk prachtig om te zien hoe zorgzaam de ouders zijn als de jongen uitgevlogen zijn. Ze pakken wat meelwormen of andere insecten in hun snavel, net zoals je buiten de merels en lijsters ziet doen, de hele snavel vol. Ze gaan vervolgens op een zitstok bovenin zitten en laten alles op de bodem vallen. Zoeken alles weer bij elkaar en hetzelfde tafereeltje herhaald zich. Terwijl ze dit doen zie je de ouders steeds naar hun jongen kijken, net alsof ze willen zeggen, zie je goed wat ik doe? Als alles weer verzameld is gaan ze met de volle snavel naast de jongen zitten die steeds nog geen kik gegeven hebben. De jongen zitten doodstil, met de gesloten snavel iets omhoog gericht. Ze zeggen nog steeds niets en vertonen geen bedelgedrag.

Totdat de oudervogel dicht naast het jong zit en dan wordt het gevoerd. Ik heb een aantal keren gezien dat de oudervogel naast het jong ging zitten en pas als tegen de zijkant van de kop van het jong werd getikt de snavel open ging. Vervolgens werd er eea ingestopt. Als ze niet snel genoeg de snavel weer sloten en het aangeboden niet inslikten, haalde de oudervogel het voer er zo weeruit en gaf het aan het volgende jong. Dat heeft het kroost snel door want na een paar keer op deze manier gevoerd te zijn weten ze niet hoe snel ze het voer naar binnen moeten werken. Na een dag of wat zie je dat tegen de kop pikken niet meer en doen ze de snavel gewoon open. Na een paar dagen zag ik dat twee jongen achter bleven, de groei was eruit zoleek het wel. Geprobeerd om zelf bij te voeren maar dat lukte niet zo best. Kennelijk waren ze al teveel verzwakt. Jammer twee jongen dood. Maar ik had 1 jong op stok en die was inmiddels zelfstandig. Ik denk dat ik de fout heb gemaakt door te weinig insecten te geven. Ik gaf ze wel voldoende eivoer en universeel maar ze hadden kennelijk veel meer levend voer nodig. Ondertussen had de pop alweer 2 eieren gelegd. Na weer een dag of 10 twee jongen. Ik had inmiddels geleerd en de ervaring op gedaan dat ik veel levend voer moest geven. Met levend voer bedoel ik pinky's, buffalowormpjes, wasmotlarven, Tofu en miereneitjes en dit allemaal uit de diepvries. Verder gaf ik mondjesmaat levende meelwormen erbij. Ik had van een kweker van spreuwen de tip gekregen Tafoe bij te voeren. Ik op zoek naar Tafoe, was nergens meer te koop. Op Internet gezocht en de naam van dat goedje was veranderd in Tofu. Tofu is een product van de Sojaboon en wordt gebruikt als vleesvervanger, er zitten veel eiwitten in. Het is te koop bij de supermarkt. Het kost ongeveer 1,50 euro. Het is een vierkant blok, zit in water verpakt in een plastic doosje. Ik laat het drogen, snij het aan reepjes en bewaar het in de diepvries. Ik haal dagelijks een paar reepjes eruit en nadat het ontdooid en droog gemaakt is, snij ik het aan kleine stukjes en meng het door het eivoer. De vogels nemen het goed op, het is weer iets extra's erbij en het scheelt heel wat levend voer wat toch een stuk duurder is. Inmiddels had de pop alweer 2 eieren gelegd, maar ik durfde de jonge vogels er nog niet goed bij weg te halen. Aan de andere kant, ik was toch aan het experimenteren en had ze al zelfstandig zien eten, ik dacht alles gaat zo snel bij deze soort ik zet ze apart. Ik heb ze in een apart vluchtje geplaatst bij het eerste jong en dat ging prima. Ze aten zelfstandig, na precies 4 weken!

Kennelijk was het nest toch wat verstoord door de jongen en was 1 ei kapot gegaan en het overgebleven ei lag in een half afgemaakt nest. Het ei geraapt en het nestkastje leeggemaakt. En echt waar na vier dagen was het nest alweer klaar en was er alweer het eerste ei gelegd. Het 1^e ei geraapt en vervangen door een kunstei. Maar dat werd niet geaccepteerd het kunstei lag er na een paar minuten alweer uit. Het echte ei maar teruggelegd. Er werden 3 eieren gelegd. Ik heb het overgebleven ei erbij ingelegd. Ik kon dat herkennen aan een wit stukje op de schaal. De vogel zelf kennelijk ook want dat ei werd er tot drie keer toe uitgewerkt. Je houdt ze echt niet voor de gek heb ik gemerkt. Nu ik dit stukje schrijf heb ik jong nummer 4,5 en 6 alweer geringd. Nu zonder pleister om de ring en dat gaat prima. De jongen liggen zo strak naast elkaar in het nest, dat volgens mij de ouders de ringen niet eens kunnen zien. Maar dat je met het kweken van vogels en zeker deze soort(en) tegen teleurstellingen moet kunnen, werd me alweer snel duidelijk. Weer bleven de twee laatst uitgekomen jongen wat achter en werden niet meer gevoerd, ondanks het feit dat er meer dan voldoende voer voor handen was. Maar al met al zijn het zijn prachtvogels om in je hok te hebben. Ze zijn niet echt goedkoop maar ik heb er wel voor duizend euro plezier aan beleefd en dat maakt alles goed. Nu nog zien dat ik in contact kom met kwekers van deze bij ons toch wel weinig voorkomende vogels om ervaringen uit te wisselen en eventueel wat te kunnen ruilen om zo onverwante koppels te kunnen maken. Ik hoop met de tentoonstelling de roodkopkardinaal te laten zien. Inmiddels zijn de roodkuiven aan het nestelen in de buitenvolière. Hopelijk kan ik een volgende keer een kweekverslag over deze soort schrijven.

Met vriendelijk groet Gerrit Brinkman